

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№216

гр. Перник, 19.07.2012 г.

Административен съд - Перник, в открито съдебно заседание на 11 юли две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №189 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба от Н.Б.К. *** срещу определение №186/24.04.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №625/2012 г.

С процесното определение е оставена без уважение молба, подадена от Н.Б.К. за удължаване срока за обжалване на наказателно постановление №34-0000011 от 13.01.2012 г. на Началник ОО „КД - ДАИ“ - Перник, поради наличие на особени обстоятелства, попречили му да депозира жалба в срок. Молбата е оставена без уважение, жалбата е оставена без разглеждане, като производството по делото е прекратено.

В жалбата се твърди, че обжалваното определение е незаконосъобразно, тъй като районният съд се е произнесъл при „недостиг на информация“. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да върне делото на първата съдебна инстанция за разглеждане по същество. Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - ОО „КД - ДАИ“ - Перник не се явява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник и прокурор Стефанова заявява, че атакувания съдебен акт е правилен и законосъобразен, предвид което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Частната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 230 от АПК и от надлежна страна, срещу определение, което прегражда по-нататъшното развитие на съдебното производство и като такова подлежи на обжалване, а жалбата на разглеждане.

Административен съд - Перник, след като разгледа делото по реда на глава тринадесета от АПК намира, жалбата за неоснователна при следните мотиви:

С НП №34-0000011 от 13.01.2012 г., издадено от Началник ОО „КД - ДАИ“ - Перник жалбоподателят Н.Б.К.*** е определено да бъде административно наказан с четири административни

наказания „глоба“ за извършени от него нарушения на Закона за движението по пътищата и Наредба №33 от 03.11.1999 г. Наказателното постановление е връчено на лицето на 26.01.2012 г., като в същото е указано, че подлежи на обжалване в 7-дневен срок, чрез наказващия орган от връчването му, пред районния съд по местоизвършване на нарушението. Следователно срокът за обжалване на процесното НП е бил до 02.02.2012 г. вкл. От данните по делото е видно, за което не се и спори, че жалба срещу процесното НП е депозирана в ОО „КД-ДАИ“ на 03.02.2012 г. С прекратително определение районният съд е оставил без разглеждане същата като недопустима, поради депозирането ѝ извън преклузивния 7-дневен срок. В приложеното по делото копие от прекратителното определение на Районен съд – Перник с №101/23.02.2012 г. не се съдържат изводи на съда относно наличие в отхвърлената жалба на искане за възстановяване на така пропуснатия срок. Настоящият жалбоподател също не твърди такъв факт.

На 10.04.2012 г. в деловодството на ОО „КД-ДАИ“ – Перник е депозирана нова жалба от Н.Б.К.*** против процесното НП, като в същата се съдържа и молба за „удължаване“ срока за обжалване на НП, поради „наличие на особени обстоятелства“, като е приложено и съответно доказателство – удостоверение от Кмета на Община Трекляно, обл Кюстендил относно факта на пребиваване на К.*** до 03.02.2012 г. в селото, по време на тежки атмосферни условия, довели до затваряне на единствения път свързващ населеното място със съседни такива.

За да постанови обжалваното определение решаващият съд е приел, че първо жалбата е депозирана при административнонаказващия орган извън законоустановения 7-дневен срок за обжалване на НП, а съдържащата се в жалбата молба за удължаване на срока поради наличие на особени обстоятелства, попречили на жалбоподателя да го спази, е оставена без уважение, поради факта, че молбата е подадена извън срока по чл. 185, ал. 1 от НПК, а срокът могъл да бъде продължен, ако за това съществува уважителна причина, а молбата е подадена преди изтичането му. Районният съд е приел, че уважителна причина е налице, но тъй като не е спазен срока за подаване на молбата, доколкото същата е отправена с жабата. Касационният съд не споделя тази позиция, тъй като нормата на чл. 185 от НПК визира случаи на определен от съда срок, какъвто не е пропуснатия срок за обжалване, предвиден в закона, като по делото не са налице данни съдът да е определял някакъв срок.

На следващо място районният съд е преценил, че нормата на чл. 186 от НПК не е приложима в процесния случай, тъй като съгласно текста възстановяване на срок, определен от закона, пропуснат по уважителни причини, е възможно само ако молбата за възстановяването е подадена до съда в седемдневен срок от деня, в който са престанали да действат причините за пропускане на срока. Настоящия съдебен състав единствено не смята, че нормата на чл. 186 от НПК следва да се споменава само за прецизност. Текстът на чл. 186 от НПК съдържа в себе си основанията за отказ да бъде разгледана процесната жалба. Правилни са изводите на районния съд в останалата им част. В случая е видно, и от приложено по делото удостоверение, а и

съгласно твърденията на жалбоподателя, че причините за пропускане на срока са действали до 03.02.2012 г. вкл., следователно срокът за подаване на молба за възстановяването му (на срока за обжалване) и едновременно с това на жалба срещу НП е бил до 10.02.2012 г. вкл. Жалбата инициирала производството пред районния съд, завършило с прекратителното определение, предмет на касационна проверка е депозирана в деловодството на ОО „КД-ДАИ“-Перник на 10.04.2012 г., т. е два месеца след срока по чл. 186 от НПК.

При всички тези факти, касационния съд намира определението, постановено от Районен съд – Перник за правилно и постановено въз основа на регламента на закона. Дори и да се приеме за достоверен фактът на налично препятствие за лицето да обжалва, срокът да бъде поискано възстановяване на срока за обжалване е изтекъл отдавна към момента на депозиране на жалбата. Само за прецизност ще отбележим, че дори фактът на наличие на разлика от 10 дни между датата на издаване на удостоверение на кмета и датата на депозиране на втората жалбата пред административнонаказващият орган, е индикация за квалификация като не „смекчаващо“ обстоятелство.

Твърдението на жалбоподателя, че районният съд се е произнесъл при „недостиг на информация“ не се споделя от касационния състав. При правилно установени факти, районен съд – Перник е направил законосъобразни изводи, като така е постановил съдебен акт, по отношение на който не са налице посочените в жалбата основания за касиране.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав смята, че Районен съд – Перник, като е приел обжалването пред себе си за недопустимо, като направено извън срока по чл. 186, ал. 2 от НПК, както и като е отхвърлил молбата за възстановяване на срока по реда на чл. 186, ал. 2 от НПК е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден, а подадената срещу него частната жалба ще бъде отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 236 във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ В СИЛА определение №186/24.04.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №625 по описа на съда за 2012 г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/